

A Fővárosi Ítéltábla az S.B.G.&K. Ügyvédi Iroda (... , ügyintéző: dr. Sasvári Gabriella ügyvéd) által képviselt, felperes neve. (...) kérelmezőnek a Magyar Szabadalmi Hivatal védjegybejelentést elutasító határozatának megváltoztatása iránt indított ügyében a Fővárosi Bíróság 2009. február 2. napján kelt, 3.Pk.24.351/2008/4. számú végzése ellen a kérelmező részéről 5. szám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

v é g z é s t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja.

A végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság végzésével elutasította a kérelmezőnek a Magyar Szabadalmi Hivatal (továbbiakban: Hivatal) védjegybejelentést elutasító ...ügyiratszámú határozatának a megváltoztatása iránt előterjesztett kérelmét.

A végzés tényállásában rögzítette, hogy a kérelmező a ...i elsőbbségű, a piros szín egy meghatározott árnyalatára vonatkozó közösségi védjegybejelentés nemzeti védjegybejelentéssé alakítását kezdeményeztet, egyben kérte a színárnyalat nemzeti védjegyként történő lajstromozását a Nizzai Megállapodás 31. osztályába tartozó, árujegyzékében felsorolt mezőgazdasági termékek tekintetében. A Hivatal a megjelölést megkülönböztető képesség hiányában nem találta oltalomképesnek.

Az elsőfokú bíróság a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (Vt.) 2. § (2) bekezdésének a) pontja alapján ugyancsak nem találta lajstromozhatónak a szín megjelölést.

Tekintettel arra a kérelmezői érvelésre, miszerint a Hivatal tévesen minősítette az oltalmazni kért színt piros alapszínnek, holott az adott esetben a narancssárga és a piros közötti átmenetről van szó, amit az Orange HKS7 kód jelöl, ezért az elsőfokú bíróság először a megjelölés terjedelme körében vizsgálódott. Megállapította, hogy a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (OHIM) által megküldött iratokban sem a szín leírása, sem a hivatkozott kódszám nem szerepel, az iratok között mindössze egy, a megjelölést tartalmazó különlenyomat lelhető fel, ami pedig a legáltalánosabb piros színt mutatja. Ezért a Hivatal helytállóan vizsgálta ennek a színnek az oltalomképességét és megalapozottan hagyta figyelmen kívül az OHIM által megküldött lenyomaton látható színtől nem csak árnyalatában, de összbenyomásában is lényegesen különböző narancssárga színnel kapcsolatos kérelmezői érvelést. Rámutatott, hogy nem férhet ahhoz kétség, hogy az átlagos

fogyasztó a narancssárga és a piros színek közt egyértelműen különbséget tud tenni.

Az elsőfokú bíróság az indokolásra is kiterjedően osztotta a Hivatal azon megállapítását, hogy a vizsgált alapszín nem rendelkezik megkülönböztető képességgel. Egyetértett a védjegyhatósággal abban is, hogy a kérelmező által csatolt iratok és egyéb bizonyítékok nem igazolnak olyan használatot, mely alkalmas lehet a megkülönböztető képesség megszerzésére. A bizonyítékokon rendre egy telített, erős narancssárga szín látható, mely alapvetően eltér a lajstromozni kért piros alapszíntől, tehát azok nem a bejelentett megjelölés alkalmazását igazolják. Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság a kérelmező megváltoztatási kérelmét elutasította.

Fellebbezésében a kérelmező az elsőfokú végzés megváltoztatását és a megjelölés védjegyként történő lajstromozásának elrendelését kérte.

Fellebbezési érvelése szerint az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg a megjelölés terjedelmének a definiálatlanságát, mert az közösségi védjegybejelentésen alapul, tehát annak tárgyát elfogadásakor az OHIM már rögzítette. Az a tény, hogy az alaki vizsgálaton egy bejelentés átmegy, magába foglalja azt is, hogy a hatóság meghatározza a megjelölés terjedelmét, adott esetben a szint. Irreleváns, hogy egyes eljáró intézmények technikai felszereltsége milyen másolat készítését teszi lehetővé, emiatt nem érheti hátrány a bejelentőket.

Fellebbezéséhez egyidejűleg csatolta az OHIM bejelentési okiratát, aminek 3. oldalán szerepel a színmeghatározás. Hangsúlyozta, miszerint a konverzió alapjául szolgáló színárnyalatot az OHIM Orange HKS7-ként definiálta, így ez a bejelentett megjelölés színmeghatározása. A bejelentés tárgyát a Hivatal egy olyan nyomat alapján, melynek színárnyalata a piroshoz közelít, nem változtathatja meg. Jellegzetes narancssárga színárnyalatról van tehát szó, ami a cég minden anyagán domináns elemként tűnik fel. Ezt a színárnyalatot a bőségesen dokumentált magyarországi használat alapján a releváns vásárlói kör a kérelmező üzleti tevékenysége eredményeként megismerte és azt hozzá köti, ily módon a kérdéses színárnyalat megszerezte a szükséges megkülönböztető képességet.

A fellebbezés az alábbiakban foglaltak szerint nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást megfelelően állapította meg, abból helyes következtetésre jutott, döntésével a másodfokú bíróság indokaira is kiterjedően egyetértett.

A Vt. 1. § (2) bekezdése lehetővé teszi szín védjegyjogi oltalomban való részesítését, ennek azonban előfeltétele, hogy az alkalmas legyen arra, hogy a fogyasztó a vele jelölt árut vagy szolgáltatást meg tudja különböztetni más hasonló árujától vagy szolgáltatásától. Erre a Vt. 2. § (2) bekezdésének a) pontjában megfogalmazott szabály nyújt biztosítékot, ami példálódzó jelleggel felsorolja, hogy

milyen jellegű megjelölések nem kerülhetnek lajstromozásra a megkülönböztető képesség hiánya okán. E szerint többek között ki van zárva a védjegyoltalomból a megjelölés, ha nem alkalmas a megkülönböztetésre, különösen, ha kizárólag olyan jelekből vagy adatokból áll, amelyeket a forgalomban az áru vagy a szolgáltatás fajtája, minősége, mennyisége, rendeltetése, értéke, földrajzi származása, előállítási vagy teljesítési ideje, illetve egyéb jellemzője feltüntetésére használhatnak. Az ilyen megjelölés akkor nincs kizárva a védjegyoltalomból, ha használata révén - akár az elsőbbség időpontja előtt, akár azt követően - megszerezte a megkülönböztető képességet (Vt. 2. § (3) bekezdése).

Amint arra az első fokon eljáró bíróság helytállóan rámutatott, az OHIM részéről megküldött iratokban a bejelentés tárgyát képező szín vagy annak árnyalata nem került meghatározásra, azokban még csak utalás sincs a kérelmező által felhívott Orange HKS7 jelzésű színkódra. Az egyetlen irat, ami alapján a bejelentést azonosítani lehetséges, az a megjelölést tartalmazó lenyomat, amelyen azonban nem narancssárga, hanem egyértelműen piros színárnyalat látható. Nem lehet vitás, hogy a lajstromozási eljárást a rendelkezésre álló iratok alapján kell lefolytatni, így nem kifogásolható, hogy a Hivatal, majd később az elsőfokú bíróság is a lenyomatot tette a vizsgálat tárgyává. Annak a kérdése, hogy az OHIM által megküldött iratban szereplő színminta megfelel-e a lajstromozni kért színmegjelölés tényleges színárnyalatának, a jelen eljárás kereteit meghaladja. Mivel azonban a szint a Hivatal már a 2007. február 26-ai felhívásban is, mint piros alapszint határozta meg, a kérelmezőnek módjában állt volna, hogy az OHIM-ot megkeresse és tisztázza a színeltérés okát, illetve új, a bejelentés valóságos színét tartalmazó lenyomat küldésére kérje. Erre adat nem merült fel. A másodfokú bíróságnak a színskála színeiről nincs hivatalos tudomása és még az sem volt világos a számára, hogy a kérelmező voltaképpen melyik színskálára utal, sőt maga sem csatolt olyan bizonyítékot, ami az állítását és magát az Orange HKS7 kódjelű színárnyalatot bemutatja. Erre tekintettel a fellebbezési eljárásnak is kizárólag az OHIM által továbbított irat mellékletei között elfekvő megjelölés lenyomat képezte az alapját és tárgyát.

A fentiekben kifejtettek alapján az elsőfokú bíróság helyesen helyezkedett arra az álláspontra, megerősítve a hivatali határozatban foglaltakat, hogy a különlenyomaton a lehető legáltalánosabb piros szín szerepel, ami nem rendelkezik a védjegyként történő lajstromozáshoz szükséges megkülönböztető képességgel. Okszerű volt az a megállapítása is, hogy a kérelmező részéről valóban bőségesen rendelkezésre bocsátott bizonyítékok (levélpapír, jegyzetömb, reklámzacskó, termékismertető, katalógus, stb.) nem alkalmasak a megkülönböztető képesség megszerzésének az igazolására, mert az azokon alkalmazott szín, nevezetesen az élénk narancssárga színárnyalat teljesen eltér a lenyomaton látható pirostól, tehát az igazolt használat nem értékelhető a bejelentett színmegjelölés magyarországi használatának.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság a fellebbezés alapján sem látott lehetőséget a lajstromozás elrendelésére, ezért az elsőfokú bíróság végzését a Vt. 79. §-án és a

Pp. 259. §-án keresztül alkalmazandó Pp. 253. § (2) bekezdése alapján,  
helybenhagyta.

Budapest, 2009. június 2.  
. Lesenyei Terézia s.k.  
a tanács elnöke

. Pullai Ágnes s.k.  
előadó bíró

. Fülöp Györgyi s.k.  
bíró

A kiadmány hitelül:  
bírószági ügyintéző